

Szerény kezdeményezése Egyházunk Akadémiájának fent vázolt célokat kívánja szolgálni elinduló munkájával.

Ezek előrebocsátásával Akadémiánk Népfőiskolai Tanfolyamát megnyitottnak jelentem ki. Köszöntöm Egyházunk Vezetőségét, Kolozsvár város jelenlévő alpolgármesterét, a nagyérdemű közönséget s a harmincnégy magyar falu drága ifjúságát.

Üdvözet.

Mondotta: Józán Miklós püspök, 1942. február hó 22-én

Kedves Székely Ifjak! Ősi intézetünk falai között szívesen látunk Titeket erre a pár hétre, mint a Népfőiskolai Tanfolyam tagjait. Mindnyájakat az a vágy hozott ide, hogy tanuljatok, hogy tapasztalatot gyűjtsetek, hogy megismerjétek Erdély fővárosát, Kincses Kolozsvárt. Úgy jöttetek ide, mint 34 unitárius székely falu küldöttei, akik most egy tanulói csoportban verődve, beigazoljátok, hogy megértve a kor intő szavát, erősíteni óhajtjátok a kapcsolatot a falu és a város között. Eszünkbe juttatjátok, hogy mi is többnyire az egyszerű falusi környezetből kerültünk ide a különböző életpályákra. Egészséges színt, nyílt, őszinte szót és barátságos indulatot hoztok magatokkal ide a nagyvárosi forgatagba, ahol sok látnivalóban fogtok gyönyörködni.

Tanári karunk mindent elkövet a mi tanuló ifjuságunkkal egyetemben, hogy amíg itt lesztek, jól érezzétek magatokat s az időt hasznosan beosztva, a kitűzött célt el is érhesseitek

Ez a történelmi város a maga megszentelt emlékeivel már egymagában is felejthetetlen élmény a Ti számotokra. Az unitárius múlt ragyogó képét tárja elétek a piaci nagytemplom, ahol egykor első püspökünk, Dávid Ferenc, hirdette az igét. S mostani templomunk is a maga gyönyörű belső díszével áhítatra kelthet mindnyájunkat.

Magyar Kolozsvárra jöttetek, ahová bizonyára külön-külön is vissza fogtok kíváncozni. De arra kérlek, hogy csak maradjatok hívek a röghöz, amelyen Isten kegyelméből az új tavasz első sugarára megindul a békés mezei munka. Imádságos lélekkel fogjatok akkor a munkához is s a szülői gond védelme

alatt igyekezzetek megművelni minden talpalatnyi földet; s munkátokon itt és verejtéketeken odahaza légyen a mi egy igaz élő Istenünknek megszentelő áldása!

Isten hozott! — Ő vezéreljen, dolgaitok végeztével, vissza az édes szülőföldre, amelynek templomában szeressétek az egész anyaszentegyházat, szorgalmatos népében pedig áldjátok az oszthatatlan, szent magyar Hazát.

A mélység élettörvénye.

Népfőiskolai tanfolyamot megnyitó beszéd 1942. február 22-én

Mondotta: **Simén Dániel.**

Felolvasandó Lk. V. 1--11. v.

Alapige Lk. V. 4. v. „Evezz a mélyre...!”

A felolvasott bibliai rész a szószékről nézve olyan, mint egy tavaszi álm, tele színnel, költészettel és csodával. Máté és Márk evangélista prózai halásztörténete, mely keretül szolgált a tanítványok elhívásához, Lukácsnál kibővül, mondhatjuk át-lényegül, mint ihletett művész kezében a nyers anyag s a képzelet megszépítő lenszén keresztül csodává magasztosul. Jézus és Péter áll a csoda központjában, mint tölgy és beléka-paszzkodó remegő repkény, Péter, kinek repkénysorsú élete a leghívebben, legforróbban és legbensőségesebben fonódott a Mester rendkívüli élete köré. S hacsak azt a mozzanatot emel-jük ki a leírásból, akkor is lehetetlen észre nem vennünk, hogy itt későbbi idők próbálnak igazolni korábbi eseményeket, de úgy mintha szemtanúi lettek volna az eseményeknek. Lukács evangéliumának írója minden bizonnyal ismerte Jézus és a ta-nítványok bensőséges viszonyát vagy adatai alapján elképzelte azt s csak azután fogott hozzá a fenti rész rögzítéséhez, am-clyet maga is csodásnak nevezett.

A kérdés, hogy valóban csoda történt-e a Genezáret part-ján, sok kiváló elmét foglalkoztatott, legalább is annyit, amennyit korunknak bármelyik izgató tudományos kérdése foglalkoztat az atomok titokzatos világától a ragyogó csilla-gokig. Abban mind megegyeztek, hogy a történet leírása jóval a Jézus utáni korban született, gazdag jelképes jelentőséggel. De a jelképes jelentőségre nézve a felfogások különbözők. Né-